

soha a jós kénkövét. Persze,
 hogy írtam már Dean Young-verset.
 Már sokszor írtam Dean Young-verset.
 Már sokszor hagytam ott neked a kapuban.
 Már sokszor tömtem eukaliptuszlevelet
 a szádba. Már sokszor éltem,
 és már sokszor bele is haltam.
 Szeretlek. Ez a rendkívüli állítás
 azért öltött testet, hogy igazolja önmagát.
 Talán most a Himaláján egyezséget köthetünk,
 és kedves, jókedélyű istenekként
 térünk vissza, akikről megfeledkeztek
 a fejlettebb és érzékenyebb organizmusok.
 Ne gondold, hogy nem kaptam sokkot,
 amikor belőled szemafor lett,
 belőlem harkály.

GEREVICH ANDRÁS FORDÍTÁSA

Gabriele Galloni

Milyen fényben hullanak majd

[IN CHE LUCE CADRANNO]

A halottak – az utolsó
 széljegyzetek az ismert
 világhoz – sűrűn felelgetnek
 egymásnak a máglyasötét és a tengerparti

fenyvesek gyantája között.

*

Halottakról folyt a szó. Az asztalon
 a vacsora szétszórt maradványai – azok
 a frissen sült marhaszeletek. A hűtőszekrény

szerelmesen beszélgetett a csillagokkal.

*

A halottak kakálnak, pisálnak, ahogy
az élők. Csak nehezükre esik
válaszolni a kérdésekre, melyeket

feltesznek nekik. Inkább
emlékezni szeretnek egy névre,
szótagokra bontják; rájönnek, hogy az övék.

*

A halottak szókincse
éppen a fele a miénknek;

délben a szél
a vándorok szótárát

lapozza.

*

A halottak közül a legfrivolabbak
strucctollakkal ékesítik
magukat.

Egy folyó partján
(bármelyik folyóén)
a tengerre gondolnak.

*

Ha a halottakat mindig a por szüli,
akkor minden halott keresi anyját

szombat este a szabadstrandokon,
fekvőszékek alatt, leejtett fagyiban,

melyről ki tudná, mennyi nyár alatt
hullott ki sok gyerek kezéből, s mennyi

tengerparton, járdán és szállodában.

KERBER BALÁZS FORDÍTÁSA